

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **X. Y.**, narozená N.
bytem B.
zastoupená advokátem JUDr. Akbulatem Kadievem
sídlem Václavské náměstí 775/8, Nové Město, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2025, č. j. MF-30310/2024/3902-30
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Manžel žalobkyně byl rozhodnutím vlády České republiky ze dne 27. 3. 2024 zařazen na vnitrostátní sankční seznam ve smyslu § 2 písm. e) zákona č. 1/2023 Sb. o omezujících opatřeních proti některým závažným jednáním uplatňovaným v mezinárodních vztazích (sankční zákon). Finanční analytický úřad tentýž den zahájil řízení podle § 12 zákona č. 69/2006 Sb. o provádění mezinárodních sankcí. Žalobkyně, občanka Ukrajiny, měla u Z. (dále jen „Z.“) pronajatou bezpečnostní schránku. Disponentem této schránky byl též její

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

manžel. Obsahem schránky byly šperky a finanční prostředky ve výši 281 000 Euro. Finanční analytický úřad téhož dne předběžným opatřením zakázal žalobkyni i jejímu manželovi nakládat s obsahem bezpečnostní schránky.

2. Manžel žalobkyně byl dne 27. 5. 2024 zařazen na sankční seznam dle přílohy I nařízení Rady EU č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (dále jen „nařízení Rady“) jako osoba, která podporuje a provádí činnosti a politiky, jež narušují a ohrožují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (v podrobnostech bod 1753 přílohy I nařízení Rady).
3. Rozhodnutím ze dne 6. 3. 2025, č. j. FAU-71330/2025/033 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), Finanční analytický úřad rozhodl, že na bezpečnostní schránku a její obsah se vztahují mezinárodní sankce podle čl. 2 nařízení Rady. Článek 2 odst. 1 nařízení Rady stanoví následující:

Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje náležející fyzickým osobám, a fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům s nimi spojeným, jak jsou uvedeny v příloze I, jakož i veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které uvedené osoby, subjekty či orgány vlastní, drží či ovládají.
4. Finanční analytický úřad uvedl, že ke schránce měl přístup manžel žalobkyně A. Y., který byl zařazen na sankční seznam (příloha I nařízení Rady), a který obsah schránky ve smyslu nařízení Rady ovládal. Finanční analytický úřad zakázal s obsahem schránky jakkoli zacházet žalobkyni, A. Y. i společnosti Z. Žalobkyně a její manžel podali proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které žalovaný nyní napadeným rozhodnutím zamítl.
5. V nyní projednávané věci je mezi stranami spor o to, zda žalobkyně včas uplatnila žalobní námitku, kterou zpochybnila závěr žalovaného, že její manžel ovládal obsah bezpečnostní schránky, který žalovaný zmrazil. Soud přisvědčil žalovanému, že tuto žalobní námitku uplatnila žalobkyně opožděně. Ostatní žalobní námitky soud vypořádal, neshledal je důvodnými a žalobu proto zamítl.

Obsah správního spisu

6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující pro věc podstatné skutečnosti.
7. Dne 27. 3. 2024 zahájil Finanční analytický úřad řízení podle § 12 zákona č. 69/2006 Sb. o provádění mezinárodních sankcí. Předmětem řízení bylo posouzení, zda se na obsah bezpečnostní schránky vedené na jméno žalobkyně vztahují mezinárodní sankce podle čl. 2 nařízení Rady.
8. Dle úředního záznamu ze dne 27. 3. 2024, č. j. FAU-39473/2024/033, žije žalobkyně ve společné domácnosti s osobou jménem A. Y. Dle úředního záznamu tato informace plyne z dokumentů uchovávaných mimo spis podle § 17 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“) evidovaných pod č. j. FAU-92222/2024/033. Tento úřední záznam je součástí otevřené části správního spisu.
9. Usnesením č. j. FAU-50624/2024/033 ze dne 23. 4. 2023 Finanční analytický úřad rozhodl, že Z., pan Y. a žalobkyně jsou povinni strpět ohledání obsahu bezpečnostní schránky. Zároveň účastníky tímto usnesením vyznamenal, že dne 16. 5. 2024 provede ohledání mimo ústní jednání, kterého se mohou účastnit.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

10. Dle protokolu o ohledání věci na místě ze dne 16. 5. 2024, č. j. FAU-56725/2024/033, provedl Finanční analytický úřad ohledání bezpečnostní schránky. Ohledání byla přítomna žalobkyně, její tehdejší právní zástupce Mgr. Leonid Kušnarenko a zaměstnanec Z. Žalobkyně po poučení o svém procesním postavení uvedla, že nerozumí tomu, proč bude provedeno ohledání její bankovní schránky, když ona na sankčním seznamu není. Podle protokolu následně Finanční analytický úřad vyzval Z., aby předložila předmětnou schránku a strpěla její ohledání; tutéž povinnost uložil i žalobkyni. Finanční analytický úřad upozornil účastníky řízení, že pokud nebude možné schránku otevřít bez použití síly, bude provedeno odborné otevření s použitím síly. Žalobkyně následně pomocí klíče schránku odemkla. Protokol obsahuje soupis předmětů nalezených ve schránce.
11. Dne 6. 3. 2025 vydal Finanční analytický úřad prvostupňové rozhodnutí. Rozhodl, že bezpečnostní schránka i její obsah se považují za majetek, na který se vztahují mezinárodní sankce podle čl. 2 nařízení Rady. Podle tohoto článku se zmrazují veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které vlastní, drží či ovládají sankcionované osoby.
12. Finanční analytický úřad konstatoval, že bezpečnostní schránka je majetkem Z. a má ji pronajatou žalobkyně. Manžel žalobkyně pan Y. je zařazený na sankční seznam uvedený v příloze I nařízení Rady. Kdo je vlastníkem obsahu schránky není zřejmé a z povahy věci u finančních prostředků v hotovosti i neprokazatelné. Bylo prokázáno, že disponentem bezpečnostní schránky byl i pan Y., měl tedy právní možnost k ní přistupovat. Pan Y. nadto své možnosti ke schránce přistupovat reálně využíval, neboť do ní přistoupil dne 5. 2. 2024. Pan Y. je přitom manželem žalobkyně a žije s ní ve společné domácnosti. Na předmětný majetek má tedy pan Y. vazbu. Finanční analytický úřad se zabýval pojmem *ovládání* ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení Rady i s ohledem na soft-law dokumenty Evropské unie, které tento pojem vykládají. Dospěl k závěru, že pan Y. obsah bezpečnostní schránky ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení Rady ovládal. Mohl totiž právně i fakticky nakládat s bezpečnostní schránkou i jejím obsahem, jednotlivé předměty odnášet i vkládat. S ohledem na to předmětný majetek zmrazil.
13. Dne 14. 3. 2025 se žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí odvolala. Odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 2. 7. 2025 zamítl.

Žaloba

Porušení základních zásad správního řízení

14. Žalobkyně namítla porušení základních zásad správního řízení. Má za to, že napadené rozhodnutí je nezákonné, nepřezkoumatelné a vzhledem k absenci řádného skutkového zjištění a věcného odůvodnění též věcně vadné. Žalovaný dle žalobkyně nezjistil skutkový stav v souladu se zákonným požadavkem na jeho zjištění bez důvodných pochybností. Žalovaný se nevypořádal s klíčovými námitkami žalobkyně, převzal nesprávné skutkové i právní závěry správního orgánu prvního stupně a pouze formálně potvrdil jeho závěry.

Porušení procesních práv žalobkyně

15. Žalobkyně má za to, že rozhodnutí správních orgánů porušují práva žalobkyně na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 36 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod, a dále zásadu rovnosti zbraní mezi účastníky řízení. Tento zásah do práv žalobkyně vyplývá zejména z procesních pochybení, která spočívají v nesprávném postupu správního orgánu při provádění ohledání, ignorování

práv žalobkyně na odepření součinnosti a následném nezákonném zásahu do jejího vlastnického práva.

16. Rozhodnutí správních orgánů se podle žalobkyně opírají o skutečnosti, které byly označeny jako neveřejné nebo dokonce utajované. Žalobkyni nebylo umožněno se s nimi efektivně seznámit, v důsledku čehož jí bylo znemožněno vykonávat její práva. Z tohoto jasně vyplývá, že se žalobkyně nemohla s klíčovými podklady rozhodnutí řádně seznámit, nemohla na ně reagovat, ani navrhnout důkazy, jimiž by tato tvrzení vyvrátila. Takový postup je zcela nepřipustný. I v případě, že je rozhodnutí vydané na základě utajovaných informací, musí být utajované informace řádně přezkoumatelné. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla přístup k těmto informacím, není jí jasné, jaké důvody vedly správní orgány k jejich závěrům, což má za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Nesprávné hodnocení důkazů a zjevná podjatost

17. Žalobkyně dále v žalobě namítá, že správní orgány porušily základní zásady správního řízení a procesní práva žalobkyně, a že nesprávně hodnotily důkazy. Prvostupňový orgán podle žalobkyně jednal se zjevnou podjatostí.

Vyjádření k žalobě

18. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou.
19. Žalovaný má za to, že procesní práva žalobkyně při seznamování se s podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí nebyla porušena. Žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvádí, že z § 17 odst. 3 správního řádu plyne, že z důvodu ochrany utajovaných informací se část písemností nebo záznamů uchovává odděleně mimo spis. Z § 36 odst. 3 správního řádu plyne, že jsou-li podkladem rozhodnutí písemnosti a záznamy uchovávány odděleně mimo spis dle § 17 odst. 3 správního řádu, může se účastník, o jehož nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Přístup k utajovanému dokumentu budou mít i správní soudy. Tím budou splněny požadavky na přezkoumatelnost závěrů vyplývajících z utajovaných informací, jak požaduje judikatura.
20. K postupu při ohledání žalovaný uvádí, že žalobkyně byla FAÚ v dostatečném časovém předstihu poučena o tom, že podle § 54 odst. 2 správního řádu ohledání nelze provést nebo může být odepřeno z důvodů, pro které nesmí být svědek vyslechnut nebo pro které je svědek oprávněn výpověď odepřít (§ 55 odst. 2 až 4 správního řádu), jak vyplývá z usnesení o ohledání věci a vyznění o provádění důkazu mimo ústní jednání ze dne ze dne 23. 4. 2024, č. j. FAU-50624/2024/033. Z ohledání na místě byl sepsán protokol podle § 18 správního řádu a pořízen obrazový záznam. Ohledání byl přítomen žalobkynin advokát, z toho lze usuzovat, že žalobkyně si byla plně vědoma svých práv.

Replika

21. Žalobkyně v replice ze dne 19. 9. 2025 namítla, že sice na výzvu dobrovolně zpřístupnila bezpečnostní schránku, avšak obsah schránky nebyl jejím majetkem a klíče držela pouze jako prostřednice. Žalobkyně má za to, že pokud nebyl splněn zákonný základ pro zásah do vlastnického práva skutečného vlastníka, je tento důkaz nepřipustný. Jakýkoli důkaz z této schránky je proto nepřipustný a správní orgán jej měl z řízení vyloučit, aby byl zachován princip zákonnosti, proporcionality a zákazu sebeobviňování.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

22. K informacím uchovávaným mimo spis pak žalobkyně uvádí, že žalobkyni nebyla umožněna efektivní ochrana práv, protože informace, které jí byly poskytnuty o existenci utajovaných podkladů, byly natolik obecné a vágní, že z nich nebylo možné vyčíst konkrétní důvody a obsah rozhodnutí správního orgánu. Takový omezený způsob sdělení fakticky znemožnil žalobkyni uplatnit základní procesní práva, zejména právo na kontradiktorní řízení a právo být seznámen s konkrétními důvody, které vedly k vydání rozhodnutí.
23. Tímto byla porušena rovnováha mezi stranami řízení, neboť správní orgán disponoval plným přístupem k relevantním materiálům, zatímco žalobkyně byla nucena bránit se proti „neviditelným“ skutečnostem. Taková situace představuje zásadní narušení principu rovnosti zbraní a principu spravedlivého procesu zakotveného v čl. 36 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.
24. Správní orgán je povinen zabezpečit, aby i v případech utajovaných informací bylo možné účastníkovi řízení poskytnout alespoň rámcový, konkrétní a srozumitelný přehled o skutečnostech, které jsou základem rozhodnutí, aniž by tím byla ohrožena ochrana utajení.

Podání žalobkyně ze dne 16. 3. 2026

25. V návaznosti na nařízení jednání žalobkyně soudu zaslala podání označené jako *doplnění důkazů*. Doložila celkem tři čestná prohlášení, ze kterých podle ní vyplývá, že finanční prostředky uložené v bezpečnostní schránce představovaly osobní finanční prostředky žalobkyně. Uvádí, že prostředky byly žalobkyni poskytnuty za účelem financování jejích osobních investičních záměrů. Závazek ze zápůjčky dosud nebyl řádně splacen. Šperky a drobné cennosti uložené v bezpečnostní schránce představují její osobní a rodinné věci, které nabyla postupně v průběhu let, převážně děděním nebo darem od členů rodiny.
26. Žalobkyně uvádí, že finanční prostředky ani uložené cennosti nepředstavovaly majetek manžela žalobkyně a nebyly ani součástí společného jmění manželů. Čestná prohlášení podle žalobkyně ve svém souhrnu dokládají, že finanční prostředky a cennosti uložené v bezpečnostní schránce představují její majetek, nikoli majetek osoby, vůči níž mají být uplatňována sankční opatření.
27. Žalobkyně má za to, že mezi zajištěným majetkem a panem A. Y. neexistuje relevantní majetková ani dispoziční vazba, která by mohla odůvodňovat aplikaci sankčního režimu.

Podání žalovaného ze dne 24. 3. 2026

28. Žalovaný ve svém podání uvedl, že tvrzení žalobkyně obsažená v podání ze dne 16. 3. 2026 považuje za nový žalobní bod, který žalobkyně v žalobě neuplatnila. Soud k tvrzením tudíž nesmí přihlížet a čestná prohlášení nemůže provést jako důkaz.
29. I pokud by k nim bylo možné přihlížet, nic by to dle žalovaného na věci nezměnilo. Čestná prohlášení nijak neprokazují neexistenci majetkové/dispoziční vazby k sankcionované osobě v relevantním čase (v době vydání správních rozhodnutí). Nijak tedy nevyvrací aplikaci sankčního režimu.

Podání žalobkyně ze dne 8. 4. 2026

30. Žalobkyně v podání ze dne 8. 4. 2026 uvedla, že nesouhlasí s tím, že by otázku původu, povahy a dispoziční vazby k prostředkům a cennostem v bezpečnostní schránce otevřela až dne 16. 3. 2026. Má za to, že od počátku neotevřela pouze procesní rovinu věci, ale i otázku, zda skutkové závěry správních orgánů mají dostatečnou oporu ve spisu. Má za to, že svým podáním ze dne 16. 3. 2026 nevnaší nový žalobní okruh, ale pouze blíže konkretizuje již

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

uplatněné námitky proti skutkovým a právním závěrům správních orgánů. Konkrétně již v žalobě namítla, že se nemohla seznámit s klíčovými podklady rozhodnutí, dále namítla nesprávné hodnocení důkazů a vadnost ohledání bezpečnostní schránky a skutečnost, že správní orgán ignoroval jiné důkazní prostředky. Žalobkyně odkázala na judikaturu ohledně rozvinutí již uplatněných žalobních bodů.

Usnesení předsedkyně senátu

31. Předsedkyně senátu usnesením ze dne 9. 4. 2026 podle § 52 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) stanovila, že účastníci řízení mohou uvádět nová tvrzení a označovat důkazy k jejich prokázání nejpozději do středy 15. 4. 2026. K později uvedeným tvrzením a označeným důkazům soud nebude přihlížet, ledaže by nastaly po rozhodném dni nebo jestliže je účastník bez své viny nemohl včas uvést.

Podání žalovaného ze dne 14. 4. 2026

32. Žalovaný v podání ze dne 14. 4. 2026 uvedl, že setrvává na tom, že žalobkyně v podání ze dne 16. 3. 2026 do řízení vnáší nové skutkové a právní důvody, které nebyly obsahem žaloby, a proto představují opožděné a nepřípustné rozšíření žaloby o nové žalobní body ve smyslu § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.
33. Obecné tvrzení o nedostatečném zjištění skutkového stavu není včasné uplatnění žalobního bodu ohledně vlastnictví či původu konkrétních majetkových hodnot v bezpečnostní schránce a jejich vztahu k sankčnímu režimu.
34. Judikatura připouští rozvíjení argumentace v rámci již uplatněných žalobních bodů. To je však možné jen tehdy, je-li daný okruh námitek alespoň v základních obrysech skutečně žalobou vymezen. V nyní projednávané věci žaloba vůbec okruh námitek ohledně vlastnictví či původu majetkových hodnot ani dispozičních vazeb neotevřela.
35. Žalovaný doplnil, že na koncentraci žalobních bodů podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nemá vliv rozhodnutí soudu o koncentraci tvrzení a důkazů podle § 52 odst. 3 s. ř. s.
36. K navrženým důkazům uvedl, že se vztahují k novému, opožděně uplatněnému žalobnímu bodu.

Podání žalobkyně ze dne 15. 4. 2026

37. Žalobkyně v podání ze dne 15. 4. 2026 uvedla, že neví, jaké další skutečnosti by měla prokazovat. Přesto však předkládá dvě poznámky ze svého mobilního telefonu k doložení toho, že finanční prostředky ve výši 400 000 EUR, které získala formou zápůjčky, zamýšlela využít k podnikatelské činnosti v oblasti realitního trhu, zejména k akvizici nemovitostí. Žalobkyně předložila k důkazu dva snímky obrazovky mobilního telefonu zachycující ukládání realitních inzerátů na pozemky a domy z počátku roku 2024.

Jednání

38. Při jednání dne 17. 4. 2026 právní zástupce žalobkyně uvedl, že nemůže být pochyb o tom, že předmětem sporu je otázka, zda manžel žalobkyně ovládá obsah bezpečnostní schránky.
39. Žalovaný setrval na svém stanovisku, že žalobkyně v podané žalobě neuplatnila žádný žalobní bod ohledně otázky ovládání obsahu bezpečnostní schránky. Její argumentace ohledně vlastnictví obsahu bezpečnostní schránky je proto opožděná.

40. Právní zástupce žalobkyně navrhl provést k důkazu čestná prohlášení zaslaná soudu s podáním ze dne 16. 3. 2026 k prokázání vlastnictví obsahu bezpečnostní schránky.
41. Právní zástupce žalobkyně dále nově navrhl provést k důkazu dokument ukrajinského soudu v ukrajinském jazyce k nově uvedené skutečnosti, že se žalobkyně se svým manželem aktuálně rozvádí.
42. Právní zástupce žalobkyně dále nově navrhl provést k důkazu účastnický výslech žalobkyně k prokázání vlastnictví obsahu bezpečnostní schránky a ke skutečnosti, že se se svým manželem aktuálně rozvádí.
43. Soud návrh na provedení těchto důkazů zamítl pro nadbytečnost. Vlastnictví obsahu bezpečnostní schránky ani nově zahájené rozvodové řízení není v nyní projednávané věci relevantní. Správní orgány nevycházely ze skutečnosti, že manžel žalobkyně obsah bezpečnostní schránky vlastní, nýbrž ze skutečnosti, že obsah bezpečnostní schránky ovládá. I pokud by se tedy prokázalo, že manžel žalobkyně obsah bezpečnostní schránky nevlastní, nemělo by to na závěry správních orgánů žádný vliv. Námitky ohledně vlastnictví i ovládání bezpečnostní schránky byly nadto uplatněny opožděně po koncentraci žalobních bodů podle § 71 odst. 2 s. ř. s. (v podrobnostech viz níže).
44. Pokud jde o nově tvrzenou skutečnost, že se žalobkyně se svým manželem aktuálně rozvádí, ani tato skutečnost není v nyní projednávané věci relevantní. Soud vychází při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání. Tato skutečnost a důkazy k jejímu prokázání byly nadto uplatněny po koncentraci tvrzení a důkazů podle § 52 odst. 3 s. ř. s.

Posouzení věci soudem

45. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, ke kterým by měl povinnost přihlídnout z moci úřední.
46. Soud konstatuje, že míra precizace žalobních bodů předurčuje, jaké právní ochrany se žalobkyni u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí. Není na místě, aby soud za žalobkyni spekulativně argumentaci domýšlel či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují, neboť tím by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebral by funkci žalobcova advokáta (viz závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).

K porušení základních zásad správního řízení (bod III. žaloby)

47. Žalobkyně uplatnila v bodě III. žaloby obecnou námitku *porušení základních zásad správního řízení*. Tyto zásady, které měly být porušeny, nijak nespecifikovala. Pouze v rámci další části žaloby uvedla, že má za to, že byla porušena zásada transparentnosti (k tomu viz níže).
48. Žalobkyně dále uvedla, že žalovaný nevypořádal její klíčové odvolací námitky.
49. Soud neshledal, že by žalovaný nevypořádal žalobkyniny klíčové odvolací námitky. Žalobkyně konkrétní klíčové odvolací námitky, které neměl žalovaný vypořádat, nijak neoznačila. Soud proto v míře obecnosti, která odpovídá obecnosti žalobní námitky, ověřil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí rekapituloval obsah odvolání a k jednotlivým odvolacím námitkám se konkrétně vyjádřil. Tuto obecně formulovanou žalobní námitku soud proto neshledal důvodnou.
50. Pokud jde o tvrzení, že žalovaný převzal nesprávná skutková i právní zjištění prvostupňového orgánu, žalobkyně neuvedla, jaká skutková či právní zjištění považuje za vadná.
51. Soud proto konstatuje, že takto formulovaná žalobní námitka nepředstavuje řádně uplatněný žalobní bod, kterým by se mohl zabývat.

K porušení procesních práv žalobkyně (bod IV. žaloby)

52. Žalobkyně dále namítla, že napadené i prvostupňové rozhodnutí se opírají o skutečnosti, které byly označeny jako neveřejné nebo dokonce utajované. Žalobkyni správní orgány neumožnily se s nimi efektivně seznámit, v důsledku čehož jí byl znemožněn výkon práv. Žalobkyně namítá, že *nemá možnost ověřit, jaké podklady byly použity k rozhodování, čímž je porušena zásada transparentnosti a právo účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu*.
53. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.
54. Podle § 17 odst. 3 správního řádu

z důvodu ochrany utajovaných informací a z důvodu ochrany jiných informací, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, se v případech stanovených zákonem část písemností nebo záznamů uchovává odděleně mimo spis. Odděleně mimo spis se uchovávají písemnosti nebo záznamy obsahující utajované informace, které byly správnímu orgánu poskytnuty Policií České republiky nebo zpravodajskými službami. Na písemnosti nebo záznamy uchovávané odděleně mimo spis se ustanovení tohoto nebo jiného zákona o nahlížení do spisu nepoužijí.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

55. Podle § 36 odst. 3 správního řádu

(...) V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, může se účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, s těmito podklady seznámit pouze v podobě, která nezmaří účel jejich utajení; není-li to možné, sdělí se takovému účastníkovi alespoň v obecné rovině, jaké skutečnosti z těchto podkladů vyplývají. Správní orgán si předtím, než účastníkovi umožní seznámit se s podklady podle předchozí věty, vyžádá vyjádření orgánu, který tyto podklady poskytl. Nerozhoduje-li se v řízení o právním nároku účastníka, není takový účastník oprávněn seznámit se s podklady rozhodnutí, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis.

56. Z uvedené právní úpravy vyplývá, že správní orgán může z důvodu ochrany utajovaných informací uchovávat některé písemnosti nebo záznamy mimo spis. Na tyto písemnosti a záznamy se nepoužijí ustanovení o nahlížení do spisu. Účastník, o jehož právním nároku se v řízení rozhoduje, se s nimi může seznámit pouze v takovém rozsahu, aby nebyl zmařen účel jejich utajení.

57. Podle § 36 odst. 3 správního řádu je třeba účastníku řízení alespoň v obecné rovině sdělit, jaké skutečnosti z písemností nebo záznamů uchovávaných mimo spis vyplývají. Této povinnosti žalovaný dostál.

58. Žalovaný žalobkyni zcela konkrétně seznámil se skutečností, kterou zjistil z dokumentů uchovávaných mimo spis. Šlo o skutečnost, že žalobkyně žila ve společné domácnosti se svým manželem.

59. Tato informace byla založena v části správního spisu, která nebyla vyloučena z nahlížení a do které měla žalobkyně přístup (viz úřední záznam č. j. FAU-39473/2024/033) a vycházel z ní i FAÚ v prvostupňovém rozhodnutí.

60. V napadeném rozhodnutí žalovaný zcela zřetelně uvedl, že z utajované informace dovodil pouze skutečnost, že žalobkyně žije se svým manželem ve společné domácnosti:

Z obsahu spisu je zřejmé, že FAÚ dle uvedených ustanovení správního řádu postupoval, když v úředním záznamu (který je součástí spisu) ze dne 27. 3. 2024, č. j. FAU- 39473/2024/033 uvedl, že skutečnost, že odvolatelka b) žije s odvolatelem a) ve společné domácnosti, plyne z dokumentu uchovávaného mimo spis podle § 17 odst. 3 správního řádu evidovaného pod č. j. FAU-92222/2024/033. Ministerstvo financí jako odvolací orgán se s utajovaným dokumentem uchovávaným mimo spis seznámilo a potvrzuje to, že z něj vyplývá skutečnost uvedená v úředním záznamu ze dne 27. 3. 2024, č. j. FAU-39473/2024/033.

61. Pokud účastník nemůže účinně zpochybnit nezákonnost určitých zjištění, protože nezná jejich obsah, přebírá v řízení tuto roli soud. V projednávané věci však žalovaný žalobkyni zcela konkrétně sdělil, že z utajovaných informací plyne skutečnost, že se svým manželem sdílí společnou domácnost. Tuto skutečnost žalobkyně nijak nerozpороvala, a to ani ve správním řízení, ani nyní v řízení soudním; soud přitom nemůže nahrazovat aktivitu žalobkyně a zpochybňovat správnost skutkových zjištění učiněných z utajovaných informací. Z toho důvodu soud ani neshledal důvod se s utajovanými informacemi, z nichž má vyplývat, že žalobkyně sdílí domácnost se svým manželem, seznamovat. V opačném případě by totiž vykročil z mezí soudního přezkumu dle § 75 odst. 2 s. ř. s.

62. Z právě uvedeného tedy plyne, že žalobkyně nebyla vůči správnímu orgánu jakkoliv znevýhodněna, jelikož skutečnost vyplývající z utajovaných informací znala a mohla s ní polemizovat. Prvostupňové ani napadené rozhodnutí se neopírají o žádné další skutečnosti vyplývající z utajovaných informací. Námitka žalobkyně, že byla nucena se bránit proti *neviditelným* skutečnostem, tedy není důvodná.

63. Soud nad rámec nezbytného konstatuje, že sdílení společné domácnosti bylo jen jednou z dílčích skutečností, na základě nichž Finanční analytický úřad dovodil vazbu manžela žalobkyně na majetek v bezpečnostní schránce. Finanční analytický úřad dále vycházel z toho, že jde o manžela žalobkyně, že byl disponentem schránky, a že ke schránce reálně přistupoval. Tyto skutečnosti byly srozumitelně popsány již v prvostupňovém rozhodnutí a žalobkyně je rovněž nijak nezpochybnila.

64. Námitka není důvodná.

K hodnocení důkazů a k namítané podjatosti (bod V. žaloby)

65. Žalobkyně v této části žaloby předně namítá, že se žalovaný řádně nevypořádal s jejími námitkami ohledně hodnocení důkazů, zjevné podjatosti, absence objektivity a transparentnosti. K tomu uvádí, že namísto řádného přezkumu se žalovaný pouze ztotožnil s postupem orgánu prvního stupně a neshledal žádné vady řízení.

66. K tomu soud opakovaně uvádí, že neshledal, že by žalovaný opomenul jakoukoliv konkrétní námitku žalobkyně. Z napadeného rozhodnutí je patrné, proč považoval odvolací námitky žalobkyně za nedůvodné. Nesouhlas žalobkyně s vypořádáním žalovaného nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost.

67. Pokud jde o námitku „zjevné podjatosti“, takovou námitku žalobkyně v odvolání neuplatnila.

68. Žalobkyně v odvolání namítala, že FAÚ neopřel své závěry o konkrétní a podložené důkazy, z čehož dovodila, že jednal zaujatě, předjímavě a neobjektivně. Námitku, že FAÚ neopřel své závěry o konkrétní a podložené důkazy, žalovaný podrobně vypořádal. Nemusel se proto již samostatně vyjadřovat též k navazujícímu tvrzení, že FAÚ jednal zaujatě, předjímavě a neobjektivně. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zřejmé, proč této námitce nepřisvědčil.

69. Žalobkyně dále brojí proti způsobu, kterým správní orgány vedly dokazování. Podle § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny rozhodné okolnosti jak ve prospěch, tak i v neprospěch účastníka řízení. Správní orgány však podle žalobkyně přihlížely pouze k okolnostem v její neprospěch.

70. Žalobkyně má za to, že klíčovým důkazem, na jehož základě Finanční analytický úřad dospěl k závěru o aplikaci mezinárodních sankcí na majetek žalobkyně, bylo ohledání bezpečnostní schránky. Toto ohledání však dle žalobkyně proběhlo způsobem, který je v rozporu s ustanoveními správního řádu a ústavně zaručenými právy. Žalobkyně namítá, že se správní orgány zaměřily výhradně na okolnosti svědčící v neprospěch žalobkyně a ignorovaly jiné možné důkazní prostředky, které mohly být použity k objasnění situace.

71. Pokud jde o námitku, že správní orgány hodnotily pouze důkazy svědčící v její neprospěch a ignorovaly jiné možné důkazní prostředky, soud konstatuje, že tato argumentace je zcela obecná. Žalobkyně neoznačuje konkrétní důkazy, které měly být opomenuty.

72. Ani k samotnému průběhu ohledání bezpečnostní schránky žalobkyně v žalobě a ani v dalších podáních nic konkrétně nenamítla. Pouze obecně uvedla, že proběhlo v rozporu s ustanoveními správního řádu a v rozporu s ústavně zaručenými právy. Nijak však nepopsala průběh ohledání a neuvedla, v čem konkrétně by měl být v rozporu s právním řádem. Povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti přitom nelze nahradit obecným odkazem na

argumenty uplatněné v podáních činěných v předcházejícím řízení před správními orgány (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012-22).

73. Žalovaný v napadeném rozhodnutí naopak výslovně uvedl, že žalobkyně dobrovolně poskytla součinnost zaměstnancům Finančního analytického úřadu a bezpečnostní schránku dobrovolně otevřela vlastním klíčem. Ohledání bezpečnostní schránky byl přítomen i její tehdejší právní zástupce. Žalobkyně byla řádně poučena o svém procesním postavení. Žádné pochybení při ohledání bezpečnostní schránky neshledal.
74. Žalobkyně v podané žalobě výše uvedené nijak konkrétně nezpochybnila. Soud ověřil, že výše uvedené má oporu v obsahu správního spisu, z něž mimo jiné vyplývá, že právní zástupce žalobkyně podepsal protokol o ohledání věci na místě ze dne 16. 5. 2024 i jeho přílohu *Poučení přítomných účastníků řízení a dalších přítomných osob* (obojí vedené ve spise finančního analytického úřadu pod č. j. FAU-56725/2024/033).
75. Ani této obecně formulované námitce proto soud nemohl přisvědčit.
76. Žalobkyně konečně opět zcela obecně uvedla, že žalovaný nepřihlédl k jejím tvrzením, která uváděla v „doplnění k odvolání“. Toto tvrzené doplnění k odvolání přitom nijak nespecifikovala (datem ani číslem jednací) a neuvedla, jaká tvrzení v tomto doplnění měla uvést a která z nich měl žalovaný opomenout. Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu ani z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by žalobkyně své odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 14. 3. 2025 jakkoliv doplňovala. Žalobkyně tuto skutečnost nijak podrobněji netvrdila a neprokazovala.
77. Ani tuto námitku proto soud neshledal důvodnou.

Opožděný žalobní bod: ovládání a vazba manžela na obsah schránky

78. Soud konstatuje, že žalobkyně v žalobě nezpochybnila závěr správních orgánů o tom, že její manžel ovládá obsah bezpečnostní schránky ve smyslu nařízení Rady. Nijak nezpochybnila ani jeho vazbu k obsahu této schránky. Soud se ztotožnil s žalovaným, že zcela obecné námitky (včetně námitek o nesprávně zjištěném skutkovém stavu či nesprávném právním hodnocení) nelze po lhůtě pro podání žaloby naplňovat konkrétním obsahem.
79. Rozšířený senát v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS, uvedl následující:
- Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. [...] Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.
80. Je na žalobkyni, aby reagovala na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí a uvedla, které závěry považuje za nesprávné a z jakého důvodu. Soud není povinen a ani oprávněn domýšlet za žalobkyni argumentaci, kterou měla uvést.
81. V replice ze dne 19. 9. 2025 žalobkyně poprvé uvedla, že obsah bezpečnostní schránky nebyl jejím majetkem ani majetkem jejího manžela. Šlo podle žalobkyně o majetek třetí osoby. Klíče k bezpečnostní schránce nedržela jako projev vlastnického práva, ale jako prostřednice. Žalobkyně namítla, že důkaz získaný otevřením schránky třetí osoby, byť dobrovolným úkonem prostředníka, i nadále podléhá posouzení podle zásad zákonnosti a proporcionality.

Pokud nebyl splněn zákonný základ pro zásah do vlastnického práva skutečného vlastníka, je tento důkaz nepřípustný.

82. V podání ze dne 16. 3. 2026 pak žalobkyně zaslala čestná prohlášení, ze kterých podle ní naopak vyplývá, že finanční prostředky uložené v bezpečnostní schránce představovaly její osobní finanční prostředky. Šperky a drobné cennosti uložené v bezpečnostní schránce měly být její osobní a rodinné cennosti. Žalobkyně namítla, že finanční prostředky ani uložené cennosti nepředstavovaly majetek manžela žalobkyně, pana A. Y., a nebyly ani součástí společného jmění manželů. Podle žalobkyně mezi zajištěným majetkem a panem A. Y. neexistuje relevantní majetková ani dispoziční vazba, která by mohla odůvodňovat aplikaci sankčního režimu.
83. Námitka uplatněná v podání ze dne 19. 9. 2025, že v bezpečnostní schránce byl majetek třetí osoby, i námitka ze dne 16. 3. 2026, že manžel žalobkyně nemá k obsahu schránky jakoukoli majetkovou nebo dispoziční vazbu, představují nové žalobní body.
84. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. je možné rozšířit žalobu [...] o další žalobní body [...] jen ve lhůtě pro podání žaloby.
85. Napadené rozhodnutí vydal správní orgán dne 2. 7. 2025 a stejný den ho doručil žalobkyni. Žalobkyně žalobu podala dne 29. 7. 2025, lhůta pro podání žaloby uplynula dne 2. 9. 2025. Repliku žalobkyně podala dne 19. 9. 2025 a podání s doplněním důkazů dne 16. 3. 2026. Žalobní bod zpochybňující závěr žalovaného o majetkové a dispoziční vazbě manžela žalobkyně na obsah bezpečnostní schránky tedy žalobkyně ve lhůtě pro podání žaloby neuplatnila. Žalobní bod je opožděný a soud k němu proto nemůže přihlížet.
86. Nad rámec nezbytného soud konstatuje, že i pokud by k žalobnímu bodu přihlížel, neshledal by ho důvodným. Žalobkyně totiž konkrétně zpochybnila pouze rovinu vlastnictví. Správní orgány však vystavěly svůj závěr na tom, že manžel žalobkyně obsah schránky *ovládá*, nikoli na tom, že ho *vlastní*.
87. K tomu, že manžel žalobkyně obsah schránky ovládá, dospěly správní orgány mimo jiné na základě skutečnosti, že byl disponentem schránky a že k bezpečnostní schránce reálně přistupoval.
88. Zároveň správní orgány vysvětlily, že je možné zmrazit i majetek, který je nominálně ve vlastnictví někoho jiného. Tyto závěry žalobkyně nijak nezpochybnila. I pokud by tedy žalobkyně prokázala, že majetek byl nominálně v jejím vlastnictví, nebo dokonce ve vlastnictví třetí osoby, nic by to nezměnilo na správnosti závěru správních orgánů o ovládání majetku ze strany jejího manžela.
89. Pokud jde o skutečnost, že manžel žalobkyně byl disponentem schránky a že ke schránce reálně přistupoval, žalobkyně se k ní poprvé vyjádřila (prostřednictvím svého právního zástupce) na jednání soudu dne 17. 4. 2026. Právní zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně neměla v ČR žádnou bližší osobu vyjma svého manžela, je proto logické, že právě jeho učinila disponentem své bezpečnostní schránky. Dále uvedl, že je v zcela běžné, že její manžel mohl ve schránce reálně být, že ho třeba pověřila uložit do schránky nějaké věci. Je zcela běžné v normálním životě, že manželka svého manžela k tomuto pověřit.
90. K tomu soud konstatuje, že i tato tvrzení uplatnila žalobkyně opožděně. Nad rámec nezbytného soud doplňuje, že i pokud by je uvedla včas, nebyla by způsobilá zpochybnit podrobně odůvodněný závěr správních orgánů, že její manžel obsah bezpečnostní schránky ovládal.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

Závěr a náklady řízení

91. Soud nepřisvědčil námitkám žalobkyně, že je napadené rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl I. výrokem jako nedůvodnou.
92. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto soud II. výrokem rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu III. výrokem nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. dubna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.